

FEDERAȚIA SINDICATELOR LIBERE DIN ÎNVĂȚĂMÂNT
FEDERATION DES SYNDICATS LIBRES DE L'ENSEIGNEMENT
FREE TRADE UNION FEDERATION IN EDUCATION
ROMÂNIA

BUCUREȘTI, Bd. Regina Elisabeta, nr. 32, sect. 5, cod 050012
Tel. 4021 315 16 95, 315 78 70, Fax. 4021 312 58 37
www.fsli.ro fsli@fsli.ro

**Domnului Vasile Blaga,
Președinte al Senatului României,**

1. 573. / Data 02.12.2014
Birou de alocare a personalului
și informare publică de la 2014

Stimate domnule Președinte,

Acum, când Legea bugetului de stat pe anul 2012 urmează să fie dezbătută și aprobată de Parlamentul României, în numele celor peste 185.000 de membri afiliați, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ se consideră datorare să vă supună atenției câteva din cele mai importante probleme fără a căror rezolvare învățământul românesc nu se poate moderniza și nu poate deveni compatibil cu cel european.

Deși Legea educației naționale instituie caracterul de **prioritate națională a învățământului** și prevede alocarea anuală din bugetul de stat și din bugetele autorităților publice locale a minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv, proiectul Legii bugetului de stat pe anul 2012, înaintat de Guvernul Boc Parlamentului, prevede acordarea numai a 2, 85% din PIB, ceea ce reprezintă o diminuare cu 53 % a sumelor care s-ar cuveni pentru finanțarea sistemului educațional.

Realitatea confirmă că subfinanțarea a atins deja pragul maxim al suportabilității. De aceea, cerem respectarea Legii educației naționale în ceea ce privește finanțarea învățământului, pentru ca sistemul educațional să nu intre în colaps.

Prea mulți ani s-a amânat alocarea unor resurse bugetare, care, în mod normal, ar fi trebuit să crească an de an, pentru a se putea atinge, într-un orizont de timp previzibil, standardele europene asumate prin aquis-ul comunitar.

Efectele slabei alocări de fonduri de la bugetul de stat sunt tot mai vizibile și adâncesc decalajul nu numai față de școlile țărilor dezvoltate, dar și față de cel al țărilor recent admise în Uniunea Europeană, țări care alocă pentru învățământ procente din P.I.B. mult mai mari decât România.

Consecințele acestei subfinanțări sunt evidente:

1. Lipsa condițiilor optime pentru desfășurarea procesului instructiv – educativ.

Materialul didactic este insuficient și, în majoritatea cazurilor, neperformant, atât în unitățile de învățământ din mediul urban, cât și în cele din mediul rural; spațiile în care se desfășoară actul de instrucție și educație sunt insuficiente și, cele mai multe, necorespunzătoare, lipsite de condițiile igienico - sanitare adecvate, multe dintre acestea neavând autorizații sanitare de funcționare datorită lipsei apei potabile și a grupurilor sanitare corespunzătoare.

În urma grevei din toamna anului 2005, s-a alocat peste un miliard de euro pentru investiții, majoritatea sumelor fiind destinate proiectelor de investiții în infrastructura școlară. În ultimii doi ani, majoritatea investițiilor au fost abandonate în diverse stadii de realizare, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului susținând că nu mai are obligația de a le continua. S-a ajuns astfel într-o situație paradoxală: din cauza lipsei de spații școlare, elevii sunt nevoiți să învețe în 2-3 schimburi, iar, pe de altă parte, datorită insuficienței fondurilor, s-au abandonat numeroase proiecte de investiții începute, ceea ce implică importante pierderi financiare.

Mai mult, schimbarea, prin Legea educației naționale a structurii sistemului național de învățământ (introducerea educației antepreșcolare de la 0-3 ani, includerea clasei pregătitoare în învățământul primar și a clasei a IX-a în învățământul gimnazial) presupune construirea de noi spații școlare.

2. Descentralizarea administrativă a învățământului nu a condus la creșterea gradului de autonomie al unităților de învățământ cu personalitate juridică. Mai mult, a adus cu sine noi probleme: imposibilitatea și uneori refuzul consiliilor locale de a asigura din bugete proprii sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor materiale și a celorlalte categorii de cheltuieli pe care le finanțează; nedecontarea cheltuielilor de navetă pentru personalul din mediul rural; lipsa de transparență privind modul de alocare și de utilizare a sumelor repartizate prin legile bugetare pentru finanțarea unităților de învățământ; lipsa dialogului între conducerile unităților de învățământ și consiliile locale.

Considerăm imperios necesară alinierea învățământului românesc la standardele europene privind educația și finanțarea corespunzătoare a învățământului de stat, prin alocarea de la bugetul de stat a unui procent de 6 % din P.I.B., începând cu anul 2012.

Fără bani, se poate face doar o pseudo-reformă, iar cele 3,5 milioane de elevi din țara noastră așteaptă de la clasa politică condiții moderne de studiu, programe corelate cu cerințele pieței muncii, dascăli bine pregătiți și motivați pentru a-și exercita cu pasiune profesia.

Învățământul are nevoie de fonduri suplimentare pentru a oferi șanse egale tuturor copiilor și pentru a putea limita efectele sărăciei prin condiții mai bune de studiu, prin acordarea unor facilități care să compenseze inegalitățile, să limiteze, în mod real, analfabetismul și tendința de abandon școlar care duc inevitabil la marginalizare socială, la creșterea numărului celor care nu se pot integra pe piața muncii.

Vă aducem la cunoștință, domnule Președinte, că Federația Sindicatelor Libere din Învățământ a elaborat, încă din anul 2002, o Strategie privind educația,

în care am propus modalități concrete de realizare a reformei învățământului și pe care am înaintat-o partidelor politice parlamentare, președinților României, dar și miniștrilor care au condus sistemul de învățământ în acest interval de timp. Mai mult, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ a considerat că trebuie să fie implicată în tot ceea ce înseamnă actul de instrucție și educație, semnând atât Pactul Național pentru Educație, cât și Strategia „Educație și Cercetare pentru Societatea Cunoașterii”, în care se regăsesc majoritatea principiilor ce trebuie să stea la baza reformei, cuprinse și în Strategia federației noastre din anul 2002. Din păcate, majoritatea prevederilor reformatoare cuprinse în Strategia „Educație și Cercetare pentru Societatea Cunoașterii” nu sunt transpuse în practică.

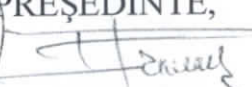
Ne-am adresat în numeroase rânduri ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului, domnul Daniel Petru Funeriu, pentru a discuta gravele probleme cu care se confruntă sistemul educațional, dar și pentru a-i prezenta propunerile federației noastre privind reforma curriculară, însă, din păcate, domnia sa refuză orice dialog cu partenerii sociali.

Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, în numele celor peste 185.000 de membri ale căror drepturi și interese le reprezintă, vă adresează rugămintea de a avea o întâlnire cu reprezentanții federației noastre, pentru a vă prezenta starea reală a sistemului de învățământ, precum și viziunea Federației Sindicatelor Libere din Învățământ privind reforma sistemului educațional.

Considerăm că probleme grave ale sistemului de învățământ și salariaților săi, sunt subiecte de interes și pentru Domnia voastră.

Apreciem că calitatea de Președinte al Senatului României, dar și interesul deosebit pe care-l manifestați față de educație și salariații din sistem pot contribui la soluționarea problemelor.

Cu deosebită considerație,

 PREȘEDINTE,

SIMION HANCESCU

București,

30 noiembrie 2011